

OCHRONA POWIETRZA

Poradnik dla gmin i ich mieszkańców

Martyna Sługocka

OCHRONA POWIETRZA

Poradnik dla gmin i ich mieszkańców

Martyna Sługocka

Zamów książkę w księgarni internetowej

profinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 1 sierpnia 2020 r.

Wydawca
Justyna Zabielska-Musioł

Redaktor prowadzący
Paulina Ambroży

Opracowanie redakcyjne
Sylwia Wiśniewska

Projekt okładek serii
Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

prawoLubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przystępujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy prawo i własność
Więcej na www.legalnakultura.pl
Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2020

ISBN 978-83-8187-521-9

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	11
Wstęp	13
1. Ustawowe regulacje dotyczące ochrony powietrza	15
1.1. Ochrona powietrza w Prawie ochrony środowiska	17
1.2. Ustawa o wspieraniu termomodernizacji i remontów	19
2. Rola samorządów w walce ze smogiem	22
2.1. Wojewódzkie programy ochrony powietrza	22
2.2. Plan działań krótkoterminowych	28
2.3. Uchwała antysmogowa	29
2.4. Program ograniczania niskiej emisji	32
2.5. Ochrona przed smogiem w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego	34
3. Powiadomienia alarmowe	38
3.1. Udostępnienie informacji o stanie jakości powietrza	42
4. Uprawnienia mieszkańca	44
4.1. Zanieczyszczanie powietrza przez sąsiada	45
4.2. Złe powietrze jako naruszenie dóbr osobistych	47

5. Zbiór aktów prawnych	52
1. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. poz. 1031) (zm.: Dz.U. z 2019 r. poz. 1931)	52
2. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012 r. w sprawie sposobu obliczania wskaźników średniego narażenia oraz sposobu oceny dotrzymania pułapu stężenia ekspozycji (Dz.U. poz. 1029)	64
3. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz.U. poz. 914)	70
4. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 czerwca 2018 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz.U. poz. 1119)	87
5. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2019 r. w sprawie programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych (Dz.U. poz. 1159) ...	127
6. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 marca 2018 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz.U. z 2019 r. poz. 1806)	144
7. Uchwała Nr IX/167/19 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 24 czerwca 2019 r. w sprawie określenia „Programu ochrony powietrza w zakresie ozonu dla strefy miasto Kalisz” (Dz.Urz. Woj. Wielk. poz. 6239)	180
8. Uchwała Nr IV/100/15 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 16 lutego 2015 r. w sprawie określenia Planu działań krótkoterminowych dla strefy miasto Elbląg ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 (Dz.Urz. Woj. Warm. poz. 1245) ...	181

6. Uchwały antysmogowe	183
1. Uchwała Nr VIII/136/19 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 24 czerwca 2019 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa Kujawsko-Pomorskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Kujaw. poz. 3743)	183
2. Uchwała Nr XXXV/540/18 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 26 września 2018 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa zachodniopomorskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Zach. poz. 4984)	187
3. Uchwała Nr XLVI/732/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa lubuskiego, z wyłączeniem miasta Zielona Góra oraz miasta Gorzów Wlkp., ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Lubus. poz. 1510)	191
4. Uchwała Nr XLVI/734/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze miasta Gorzów Wielkopolski ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Lubus. poz. 1512) ...	193
5. Uchwała Nr XLVI/733/18 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 18 czerwca 2018 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze miasta Zielona Góra ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Lubus. poz. 1511)	195
6. Uchwała Nr LII/869/18 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 kwietnia 2018 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa podkarpackiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. (Dz.Urz. Woj. Podka. poz. 2498) ...	197

7. Uchwała Nr XXXIX/942/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze Miasta Poznania, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Wielko. poz. 8808) 201
8. Uchwała Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Wielk. poz. 8807) 205
9. Uchwała Nr XXXIX/943/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze Miasta Kalisza, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Wielk. poz. 8809) 209
10. Uchwała Nr XLI/1407/17 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa dolnośląskiego, z wyłączeniem Gminy Wrocław i uzdrowisk, ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Doln. poz. 5155) 213
11. Uchwała Nr XLI/1405/17 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze Gminy Wrocław ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Doln. poz. 5153) 217
12. Uchwała Nr XLI/1406/17 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze uzdrowisk w województwie dolnośląskim ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Doln. poz. 5154) 221

13. Uchwała Nr XLIV/548/17 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 24 października 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa łódzkiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Łódzk. poz. 4549) 226
14. Uchwała Nr 162/17 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 24 października 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa mazowieckiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Mazow. poz. 9600) 231
15. Uchwała Nr XXXII/367/2017 Sejmiku Województwa Opolskiego z dnia 26 września 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa opolskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Opols. poz. 2488) 235
16. Uchwała Nr V/36/1/2017 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa śląskiego ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Opols. poz. 2488) 237
17. Uchwała Nr XXXII/452/17 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 23 stycznia 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa małopolskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Małop. poz. 787) 240
18. Uchwała Nr XVIII/243/16 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 15 stycznia 2016 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze Gminy Miejskiej Kraków ograniczeń w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz.Urz. Woj. Małop. poz. 812) 244

7. Programy niskoemisyjne	246
1. Uchwała Nr IX/76/2019 Rady Miasta Sucha Beskidzka z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie: Gminnego Programu Niskoemisyjnego dla Gminy Sucha Beskidzka (Dz.Urz. Woj. Małop. poz. 5289)	246
2. Uchwała Nr XV/147/2019 Rady Miejskiej w Tuchowie z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Niskoemisyjnego Gminy Tuchów (Dz.Urz. Woj. Małop. poz. 8621)	247
3. Uchwała Nr IX/111/19 Rady Miejskiej w Skawinie z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie ustanowienia „Gminnego programu niskoemisyjnego dla Gminy Skawina na lata 2019–2023” (Dz.Urz. Woj. Małop. poz. 4901)	248

WSTĘP

Problem zanieczyszczonego powietrza nie jest zjawiskiem, które pojawiło się w ostatnich latach. Już na początku XX wieku projektanci mieli świadomość, że na terenach zabudowanych trzeba zapewniać kliny napowietrzające, czyli przestrzenie pozwalające na wymianę powietrza. Kwaśne deszcze oraz postępujące ocieplenie klimatu także już od lat dają o sobie znać. Wydaje się jednak, że obecnie problemy związane z szeroko pojętą ochroną środowiska stały się bardziej medialne, co spowodowało wzrost świadomości społecznej. Wynika to przede wszystkim z faktu, że poziom zanieczyszczenia jest na tyle duży, że trudno jest go ignorować. Dodatkowo osiągnięcie pewnego poziomu rozwoju gospodarczego pozwala na zwrócenie uwagi na otoczenie oraz przeznaczenie części kapitału właśnie na ochronę środowiska. W książce omówiono regulacje prawne, zarówno ogólnokrajowe, jak i lokalne, związane z walką o czyste powietrze.

1. Ustawowe regulacje dotyczące ochrony powietrza

Na wstępie warto wiedzieć, jak obecnie wygląda sytuacja Polski. Wiarygodnych danych w tym zakresie dostarczyły wyniki kontroli przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli w latach 2014–2017¹. Wynika z nich m.in., że:

- W ocenie NIK działania skontrolowanych podmiotów publicznych nie zapewniają właściwego zabezpieczenia mieszkańców i środowiska naturalnego przed negatywnymi skutkami zanieczyszczenia powietrza.
- Poprzednia kontrola NIK w zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniami (P/14/086) wykazała, że Polska w latach 2008–2013 była jednym z krajów UE z najgorszą jakością powietrza. Sytuacja ta nie uległa poprawie w okresie objętym obecną kontrolą NIK (dane o jakości powietrza za lata 2014–2017).
- W skali kraju największymi źródłami emisji pyłów zawieszonych (PM10 i PM2,5) były procesy spalania poza przemysłem – odpowiednio 45%, 48% i 88% emisji ogółem tych substancji w 2016 r., wśród których dominujący udział związany był ze spalaniem paliw stałych w gospodarstwach domowych.
- Wszystkie samorządy województw objęte kontrolą skorzystały z uprawnień wynikających z art. 96 ustawy – Prawo ochrony środowiska i przyjęły w latach 2016–2017 tzw. uchwały antysmogowe, określające standard instalacji, w których następuje spalanie paliw oraz rodzaj i jakość paliw dopuszczonych do stosowania na obszarze całości bądź części województwa. Biorąc pod uwagę

¹ Źródło: <https://www.nik.gov.pl/kontrole/P/17/078/> (dostęp: 15.09.2020 r.).

brak regulacji ogólnokrajowych w tej dziedzinie przed 2017 r., to wdrożenie przez samorządy województw tych uchwał należy uznać za działanie jak najbardziej sprzyjające poprawie jakości powietrza.

- Wśród 2.906 miast z 90 krajów na świecie ujętych w bazie danych WHO (uwzględniono dane za lata 2012–2015) w pierwszej setce najbardziej zanieczyszczonych miast europejskich pod względem PM10 znajdowało się aż 45 polskich miast (45%).
- Z danych GIOS za lata 2010–2016 wynika, że w skali kraju najczęstszymi przyczynami przekroczeń poziomów dopuszczalnych PM10 (stężenia dobowe) było oddziaływanie emisji związanych z indywidualnym ogrzewaniem budynków (przyczynę tę wskazano w od 82,2 do 94,0% wszystkich odnotowanych sytuacji przekroczeń).
- Europejska Agencja Środowiska wskazuje w swoich raportach, że zanieczyszczenie powietrza stanowi najpoważniejszy czynnik środowiskowy wpływający na ryzyko zachorowań w Europie, a obciążenie chorobami wynikającymi z zanieczyszczenia powietrza jest znaczne. Choroby serca i udary są najczęstszymi przyczynami przedwczesnych zgonów, które można przypisać zanieczyszczeniu powietrza (są one odpowiedzialne za 80% takich przypadków), a w następnej kolejności przyczynami tych zgonów są choroby płuc i rak płuc. Oprócz powodowania przedwczesnych zgonów, zanieczyszczenie powietrza przyczynia się do zwiększenia występowania szerokiego zakresu chorób związanych z rozwojem i możliwościami poznawczymi człowieka, co z kolei może wpływać na wyniki nauki w szkole i osiągnięcia w późniejszym życiu, prowadząc do obniżenia produktywności i jakości życia.
- Koszty zanieczyszczenia powietrza mogą mieć charakter rynkowy i nierynkowy. Do kosztów rynkowych zalicza się zmniejszoną wydajność pracy, dodatkowe wydatki na ochronę zdrowia oraz straty w produkcji rolnej i leśnej. Koszty nierynkowe związane są ze zwiększoną śmiertelnością i zachorowalnością oraz pogorszeniem jakości powietrza i wody.
- Krajowy system ochrony powietrza przed zanieczyszczeniami jest bardzo złożony. Wymaga interakcji pomiędzy wieloma, często

niezależnymi, uczestnikami na różnych poziomach administracyjnych (administracja rządowa na poziomie centralnym i regionalnym, jednostki samorządu terytorialnego wszystkich szczebli, państwowe i samorządowe osoby prawne, a nawet jednostka spoza sektora finansów publicznych), choć tak naprawdę wdrażanie zadań mających bezpośredni wpływ na jakość powietrza odbywa się na poziomie poszczególnych obywateli oraz podmiotów gospodarczych.

1.1. Ochrona powietrza w Prawie ochrony środowiska

Ustawa z 27.04.2001r. – Prawo ochrony środowiska zawiera cały rozdział poświęcony ochronie powietrza. Zgodnie z art. 85 p.o.ś. ma ona polegać na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, w szczególności przez:

- utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej dopuszczalnych dla nich poziomów lub co najmniej na tych poziomach;
- zmniejszanie poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane;
- zmniejszanie i utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej poziomów docelowych albo poziomów celów długoterminowych lub co najmniej na tych poziomach.

Kwestia poziomu substancji w powietrzu została uregulowana w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 24.08.2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu², które uległo znacznej nowelizacji 11.10.2019 r. mocą rozporządzenia Ministra Środowiska z 8.10.2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu³ polegającej na obniżeniu o połowę poziomu alarmowego pyłu zawieszonego PM10 (z 300 na 150) oraz poziomu informowania o tej substancji (z 200 na 100).

² Dz.U. z 2012 r. poz. 1031 ze zm.

³ Dz.U. poz. 1931.

Warto wiedzieć, że ocena jakości powietrza na obszarze kraju nie jest dokonywana w sposób dowolny, ale z podziałem na strefy określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 2.08.2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza⁴. Taką strefę stanowić może:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy;
- miasto o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy;
- pozostały obszar województwa, niewchodzący w skład miast o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy oraz aglomeracji.

W myśl art. 89 p.o.ś. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w terminie do 30 kwietnia każdego roku, dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w danej strefie za rok poprzedni oraz odrębnie dla każdej substancji dokonuje klasyfikacji stref, w których poziom odpowiednio:

- przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji;
- mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji;
- nie przekracza poziomu dopuszczalnego;
- przekracza poziom docelowy;
- nie przekracza poziomu docelowego;
- przekracza poziom celu długoterminowego;
- nie przekracza poziomu celu długoterminowego.

Wyniki oceny oraz klasyfikację stref Główny Inspektor Ochrony Środowiska niezwłocznie przekazuje zarządowi województwa. Do zadań tego organu należy także dokonanie zbiorczej oceny jakości powietrza w skali kraju, a raport w tym zakresie musi zostać opublikowany corocznie do 31 października za rok poprzedni. Można go znaleźć na stronie internetowej <http://powietrze.gios.gov.pl/pjp/content/show/1001557>. Przykładowo raport dla województwa mazowieckiego za rok 2018 w zakresie pyłu PM10 stanowi, że poziomy stężenie pyłu PM10 w województwie mazowieckim były wysokie. Pomiary prowadzone były na 21 stanowiskach pomiarowych. Wyniki z 4 stanowisk

⁴ Dz.U. poz. 914.

automatycznych nie zostały użyte ze względu na wykorzystanie pomiaru manualnego na tej stacji (Warszawa, al. Niepodległości; Konstancin-Jeziorna, ul. Wierzejewskiego; Otwock, ul. Brzozowa i Siedlce, ul. Konarskiego). Na 15 stacjach pomiary potwierdzają przekroczenia normy dobowej dla pyłu, związanej z częstością przekraczania poziomu dopuszczalnego. Na jednym stanowisku stwierdzono przekroczenia poziomu średniorocznego (Warszawa, al. Niepodległości). Raport zawiera wiele rysunków i tabel, które umożliwiają szczegółowy wgląd w zebrane dane.

Pozostałe regulacje Prawa ochrony środowiska dotyczą działań podejmowanych przez jednostki samorządu terytorialnego i zostaną omówione w dalszej części poradnika.

1.2. Ustawa o wspieraniu termomodernizacji i remontów

Ustawa z 21.11.2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów obowiązuje od 19.03.2009 r., jednak to zmiany wprowadzone w niej 11.02.2019 r.⁵ umożliwiły korzystanie z jej regulacji większej liczbie podmiotów. W ustawie pojawiły się takie pojęcia, jak przedsięwzięcie niskoemisyjne i standardy niskoemisyjne. Ustawodawca zdecydował się także na dodanie całego rozdziału poświęconego przedsięwzięciom niskoemisyjnym i gminnym programom niskoemisyjnym. Wprowadzone zmiany miały na celu poradzenie sobie z jednym z czynników generujących zanieczyszczenie powietrza, czyli z ubóstwem energetycznym. Zgodnie ze wskazaniami ekspertów (w szczególności zgodnie z raportem Instytutu Badań Strukturalnych z lutego 2018 r.) gospodarstwo domowe jest ubogie energetycznie, jeżeli ma trudności w zaspokojeniu swoich potrzeb energetycznych z powodu niskiego dochodu lub charakterystyk mieszkania.

⁵ Zmiany zostały wprowadzone ustawą z 8.12.2018 r. o zmianie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 51).

Większość zadań związanych z rzeczywistym ograniczaniem zanieczyszczeń powietrza została scedowana na samorządy. Warto więc wyjaśnić, w jaki sposób urzędnicy oraz mieszkańcy gminy mogą dbać o jakość powietrza.

W publikacji znajdują się odpowiedzi m.in. na pytania:

- jakie możliwości walki ze smogiem mają urzędnicy;
- jak prawidłowo wydać uchwałę wprowadzającą ograniczenia lub zakazy w zakresie utrzymania poziomów substancji w powietrzu;
- jak wyglądają przykładowe akty prawa miejscowego związane z ochroną powietrza;
- gdzie każdy mieszkaniec może znaleźć informacje o aktualnym stanie powietrza w jego miejscu zamieszkania oraz o inicjatywach, jakie w tym zakresie podjęła jednostka samorządu terytorialnego;
- jak uzyskać rekompensatę za naruszenie dobra osobistego w postaci prawa do oddychania czystym powietrzem.

Książka zawiera akty prawne oraz wzory uchwał wydawanych przez organy jednostek samorządu terytorialnego przydatne w procesie ochrony powietrza.

Publikacja jest przeznaczona dla urzędników jst, wszystkich mieszkańców gmin, którym temat ochrony powietrza jest bliski oraz dla radców prawnych obsługujących jednostki samorządu terytorialnego.

Martyna Sługocka – doktor nauk prawnych; wykładowca na studiach podyplomowych na Politechnice Wrocławskiej i Uniwersytecie Wrocławskim; ekspert LEX Budownictwo i LEX Ochrona Środowiska; autorka wielu publikacji z zakresu prawa administracyjnego.

9788381875219 W01P01

ISBN 978-83-8187-521-9

9 788381 875219

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 59 ZŁ (W TYM 5% VAT)